

2026. gadā par Starptautiskās bērnu grāmatu dienas oficiālo vēstnesi izvēlēta bērnu rakstniece Elena Perikleus (Elena Perikleous) no Kipras.

Lūk, arī viņas vēstījums:

Dēstiet stāstus, un pasaule uzplauks

Reiz sensenos laikos piedzima bērns, kurš vēlējās dzīvot labāk nekā pasaku varoņi, kuri vienmēr dzīvoja laimīgi līdz mūža galam. Bērns auga un mainījās, lasīja un kļuva par Donu Kihotu, kurš cīnās ar vējdzirnavām; Alisi, kura atdzīvina brīnumus; Robinu Hudu, kurš glābj mežus; vilku, kurš vāc mēness dziedātāju pulkus.

Gadi gāja, bet pasauli tomēr neskāra reiz izsapņotās pārmaiņas. Tomēr bērnam izdevās izveidot pavisam jaunu pasauli pagalma dārzā, kuru piepildīja it viss, kas sirdij tuvs.

Pagāja vēl vairāki gadi.

Un, tā kā grāmatas čukstēja gudrību viņa dvēselē, bērns zināja, kas jādara.

Kad pienāca rudens, tika apstrādāta zeme un iesētas sēklas.

Atnāca ziema.

Plaukstošajā grāmatu sabiedrībā bērns pacietīgi gaidīja, kad izkusīs baltā sniega sega.

Tad pienāca pavasaris. No asniem izspraucās maigas lapas.

Stumbri kļuva resnāki, zari izstiepās, pumpuri izplauka.

Bērna dvēsele uzplauka, piepildīta ar krāsām un smaržām.

Un vasara?

Tas bija laivu, buru laivu, gaisa balonu, velosipēdu laiks... laiks, kad varēja ceļot, kur vien acis rāda!

Tagad bērns zināja un nešaubījās:

šis bija veids, kā mainīt pasauli, – kļūt par dārznieku.

Maģisku stāstu dārznieku, kurš sēj vārdus, kopj tēlus, novāc brīnumu ražu un laista iztēli.

Un tā stāsti sāka augt un plesties plašumā.

Un pēc tam?

Bērns ar mīlestību plūca ziedus un dāvāja tos garāmgājējiem – miera, cerības, spēka un ticības neiespējamajam ziedus.

Mazu brīnumu ziedus ikkatram, kurš soļoja garām.

Katru pavasari, 2. aprīlī, stāsti, ko bērns bija iesējis, lika pasaulei uzplaukt kā krāšņam pumpuram.

Dārzkopības meistarklasēs gan jauniem, gan veciem tika nodota gudrība, kā tikt pie gaidītās ražas.

Bērna stādītais dārzs kļuva par Cerību dārzu, pagalms – par Brīnumu pagalmu, kur burvis vienmēr gaidīja viesus, vējā vijot sarkanos stāstu pavedienus.